

عنوان مقاله:

باز زنده سازی فضاهای باز، پوشیده و بسته در معماری آینده

محل انتشار:

اولین همایش ملی ساختمان آینده (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

آرزو خرم - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری معماری، دانشگاه گیلان؛

خلاصه مقاله:

معماری به مثابه یک هنر بصری، تجلی گاه کالبدی مجموعه ای از روابط، پدیده ها و عواملی است که تمامی نیازهای انسان را در فضا تحقق می بخشد. نیاز به خانه و سرپناه یکی از ابتدایی ترین و اساسی ترین نیازهای انسان است. یکی از مهمترین ویژگی های خانه های سنتی تنوع فضایی می باشد. تنوع فضایی به انسان اجازه حضور در انواع فضاها (باز، پوشیده و بسته) را می دهد. اتفاقی که در خانه های معاصر افتاده این است که یا از این تنوع فضایی بی بهره اند و کلیه فضاها محدود به فضای بسته اند و یا در عین حضور انواع فضاها، با فضاهایی نامطلوب و فاقد کیفیت مطلوب با فعالیت مربوط مواجه ایم. از دیگر مسائل بسیار مهم در خانه های ایرانی بحث خلوت و امنیت می باشد، که این ویژگی بالاخص در فضاهای پوشیده و باز بسیار مورد بی مهری طراحان قرار گرفته است. مقاله حاضر بر آن است تا با در نظر گرفتن فضا، فعالیت و حضور انسان در سه نوع فضای باز، پوشیده و بسته در معماری خانه های سنتی و معاصر ایران، به تفاوتها دست یابد و با استفاده از نقاط قوت با احیای جایگاه این فضاها در معماری مسکن آینده بپردازد

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، معماری معاصر، فضای باز، فضای پوشیده، فضای بسته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210805>

